

עפ"ת 20583/09/21 - סנד גבאלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 20583-09-21 גבאלי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90519464953

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
סנד גבאלי	מערער
מדינת ישראל	נגד
	משיבים
	המערער באמצעות עו"ד עומר ויזל
	המשיבה באמצעות עו"ד נדב אוחנה

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופט בר) בתיק המש 799-08-21 מיום 15.8.21 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 3.8.21 למתן הארכת מועד להישפט בגין עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר מיום 3.10.20 שצולמה במצלמת מהירות, ואשר נשלחה לגביה הודעת תשלום קנס בדואר רשום מיום 13.10.20 לכתובתו של המערער בטייבה.

בבקשה נטען כי המערער לא קיבל את הודעת תשלום הקנס, כמו גם מספר דוחות נוספים, וכי אישור המסירה נעדר ציון תאריך, שם הדואר או חתימתו. עוד נטען כי בתיק אחר הנוגע למערער (המ"ש 12629-06-21), התקבלה בנסיבות דומות, בקשת המערער למתן הארכת מועד להישפט.

בתגובת המשיבה בבית משפט קמא צוין כי לבד מאישור המסירה קיים גם דוח מעקב משלוחים המעיד על השארת הודעות למערער, עד החזרת דבר הדואר לשולח כ"לא נדרש".

בית המשפט קמא דחה בקשתו של המערער.

בהחלטה צוין כי לפי דוח מעקב משלוחים דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש" בתאריך 11.1.21, וכי הושארו למבקש 2 הודעות (בימים 20.12.20 ו- 23.12.20). נוכח האמור נקבע כי הדואר הגיע לידי המבקש, וניתן להסתמך על דוח מעקב המשלוחים יחד עם אישור המסירה לצורך קביעת חזקת המסירה. באשר לקביעה בהמ"ש 12629-06-21 מציין בית משפט כי מדובר בנסיבות שונות, שכן המאשימה לא צרפה באותו תיק "דוח מעקב דואר, אלא רק אישור מסירה חסר..." שלא היה בו די לביסוס החזקה. עוד נקבע כי לא הוכח חשש לעיוות דין.

עמוד 1

בהודעת הערעור נטען כי בהיעדר כל תאריך על אישור המסירה לא ניתן לדעת מתי נשלח הדואר הרשום ומתי מתחיל מנינם של 15 הימים מאז שנשלח הדואר הרשום. עוד נטען כי לא ניתן להסתמך על אתר אינטרנט הנוגע למעקב משלוחים של דואר ישראל שהינו "גוף חיצוני", שלא ידוע איך נערכו בו הרישומים ומהי מידת דיוקם, ואין מדובר ב"רשומה מוסדית" כמשמעה בפקודת הראיות (נוסח חדש) תשל"א-1971, כפי שנקבע במקרים אחרים בבית המשפט המחוזי בחיפה (עפ"ת 48179-03-18; עפ"ת 1720-02-19). ב"כ המערער הפנה לכך שבאתר האינטרנט מצוין כי "המידע הוא לידיעה בלבד ואינו מתאים לשמש אסמכתא תקפה לכל הליך שהוא על פי דין".

במהלך הדיון בפניי, פנה ב"כ המערער לדואר ישראל כדי לברר אם נשארו העתקי ההודעות שהושארו למערער; על פי תשובת הדואר מיום 4.12.21 הושארו שתי הודעות בתיבת הדואר של המערער בימים שצוינו על ידי בית משפט קמא, ובנוסף צוין כי ביום 11.1.21 הוחזר דבר הדואר לשולח בציון "לא נדרש". ההודעות לא צורפו לתשובת הדואר, ונטען על ידי ב"כ המערער כי לא הוכח שהודעות מעין אלה הושארו בתיבת הדואר.

ב"כ המשיבה טען כי הודעת רשות הדואר "מחזקת" את אישור המסירה כי הנמען מוכר במען, וכי המערער לא הצביע על כל טענה כנגד ביצוע העבירה ועל קיום חשש לעיוות דין.

לא מצאתי מקום להתערב בהכרעתו של בית משפט קמא.

אישור המסירה שהוצג נשלח לכתובת הרשומה של המערער ונושא עליו את מספר הדוח ומספר הדואר הרשום הזהים לאלה המופיעים על הודעת תשלום הקנס. מועד הודעת תשלום הקנס הינו 13.10.20 באופן המשתלב עם דוח מעקב משלוחים המציין כי דבר הדואר הנושא עליו מספרים תואמים לאלה המופיעים על הודעת תשלום הקנס, התקבל למשלוח ביום 25.10.21 והועבר לחלוקה ביום 17.12.20 לסוכנות הדואר בטייבה, הישוב בו מתגורר המערער, ולבסוף הוחזר כ"לא נדרש" לשולח, לאחר שתי הודעות שהושארו לנמען. לטעמי די במסד עובדתי זה כדי להצביע על מועד משלוח הודעת תשלום הקנס, וחלוף 15 ימים מיום מאז שנשלחה בדואר רשום, באופן שיש בו כדי לבסס את חזקת מסירה על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974.

ער אני לקביעת השופט י' ליפשיץ ב- עפ"ת (חי) 48179-03-18 **שניידר נ. מדינת ישראל**, מיום 16.5.2018, שלטעמו יש צורך להוכיח כי פלט מעקב משלוחים מהווה רשומה מוסדית בהתאם לתנאי ס' 36 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971, נוכח כך ש"הפלט מייצג רישומים שערכו מספר עובדי הדואר במועדים שונים. במילים אחרות, האפשרות לשגיאה במקרה דנן גדולה, על פני הדברים, מפלט המתעד פעולות מחשב בלבד". עם זאת, מופנית תשומת הלב לכך שההסתמכות על פלט מעקב המשלוחים ככלי ראיתי, אינה נשללת במספר לא מועט של מקרים, בהם כאלה שנדונו בבית המשפט העליון ובבתי משפט מחוזיים (ראו- רע"פ 6153/20 **אריאל טורג'מן נ' מדינת ישראל**, 24.9.20); בשא 9707/11 **אברהם פלקסר נ' חנינא ברנדס**, פסקה 4, (10.1.12); רעפ 2191/19 **שמעון רוזנברג נ' מדינת ישראל**, 12.5.2019, פסקאות 9,13; עפמק (ת"א) 40146-07-19 **יעקב בן יששכר נ' מדינת ישראל**, 15.12.2019; עפמ (ת"א) 63730-05-18 **עירית תל-אביב-יפו נ' אריאלה דוד**, (16.7.18); עפת (מרכז) 38556-09-16 **פייסחוב אריה נ' מדינת ישראל**, 23.3.17; עמ (ת"א) 7766-03-16 **עזרא אילן הניה נ' מנהל מע"מ תל אביב** 28.11.16).

המערער לא הציג כל ראיה שיש בה כדי להפריך את חזקת המסירה, ואף לא הראה כיצד חסרונם של פרטים אלו אחרים באישור המסירה, פגמו ביכולתו להוכיח כי לא קיבל את הודעת הקנס (רע"פ 5356/20 **טחאן נ. מדנת ישראל**, 12.8.2020). הבירור בדואר שערך המערער העלה כי דבר הדואר נשלח, התקבל ולא נדרש על ידי המערער. המערער אף טען בבקשה לבית משפט קמא כי הוברר לו כי לא קיבל 3 דוחות נוספים באותה עת, ומשכך הטענה אינה ייחודית לדוח שבפנינו, והמערער לא המציא כל ראיה על תקלה בסדרי העברת הדואר במקום מגוריו, ואף לא פנה לדואר לבירור אפשרות של תקלה מעין זו.

עוד אציין כי המערער לא הצביע על עיוות דין העלול להיגרם עקב אי מתן הארכה להישפט בכל הנוגע לעצם ביצוע העבירה.

בנסיבות אלה נדחה הערעור.

מזכירות בית המשפט תעביר את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ב טבת תשפ"ב, 16 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.